RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 74.106 van 3 juni 1998
in de zaak A. 74.374/X-7443.

In zake : 1. Willem LEYS,
2. Marleen HENDRICKX,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat E. STORMS,
kantoor houdende te 3110 ROTSELAAR,
Stationstraat 224

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. DECLERCQ,
kantoor houdende te LEUVEN,
Tiensesteenweg 275.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Willem LEYS en Marleen HENDRICKX op 16 mei 1997 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 14 maart 1997 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening houdende inwilliging van het beroep van de gemachtigde ambtenaar ingesteld tegen de beslissing van 14 november 1996 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant, waarbij hen de bouwvergunning werd verleend voor het oprichten van een woning op een perceel gelegen aan de Tiensesteenweg te Bierbeek (Korbeek-Lo), kadastraal bekend sectie B, nr. 140 k;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur C. BAMPS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 16 april 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 mei 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat E. STORMS, die verschijnt voor verzoekers, en van Advocaat P. DECLERCQ, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur C. BAMPS, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 19 maart 1998, in haar eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoekers eigenaar zijn van een perceel grond gelegen te Korbeek-Lo, Tiensesteenweg, kadastraal bekend sectie B, nrs. 139 b 3 en 140 k; dat volgens het gewestplan Leuven, vastgesteld bij koninklijk besluit van 7 april 1977, voornoemd perceel gelegen is in woongebied (kaartblad nr. 32/2 van de bestemmingsgebieden);

Overwegende dat verzoekers op 25 april 1996 een bouwaanvraag tot het oprichten van een woning hebben ingediend bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Bierbeek; dat op 10 juni 1996 het college van burgemeester en schepenen de bouwaanvraag

heeft geweigerd, na negatief advies van de gemachtigde ambtenaar;

Overwegende dat op 17 juni 1996 verzoekers tegen voornoemd besluit beroep hebben aangetekend bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant; dat op 14 november 1996 de bestendige deputatie dit beroep heeft ingewilligd;

Overwegende dat op 10 december 1996 de gemachtigde ambtenaar bij de Vlaamse regering beroep heeft ingesteld tegen voormelde beslissing van de bestendige deputatie; dat bij aangetekend schrijven van 26 februari 1997 verzoekers de zaak hebben gerappeleerd bij de bevoegde minister, overeenkomstig artikel 55, § 2, vierde lid, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw; dat bij besluit van 14 maart 1997 de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening het beroep van de gemachtigde ambtenaar heeft ingewilligd en de beslissing van 14 november 1996 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams Brabant heeft vernietigd, houdende toekenning van een bouwvergunning aan verzoekers; dat in voornoemd besluit ondermeer het volgende wordt overwogen :

> "Overwegende dat de beslissing van het college van burgemeester en schepenen aan de aanvrager werd betekend op 11 juni 1996; dat betrokkene beroep heeft ingesteld bij de bestendige deputatie bij middel van een schrijven d.d. 17 juni 1996, dat hij tegen ontvangstbewijs die dag aldaar heeft afgegeven;
>
> Overwegende dat blijkens de bepalingen van artikel 55, § 1, van de stedenbouwwet de aanvrager bij de bestendige deputatie in beroep kan komen binnen de dertig dagen na de ontvangst van de beslissing van het gemeentebestuur, dat het instellen van het beroep bij de bestendige deputatie echter dient te gebeuren bij aangetekende zending; dat uit het ingediend beroepschrift bij de bestendige deputatie blijkt dat geen ontvangstbewijs van de aangetekende brief aan de bestendige deputatie kan voorgelegd worden; dat enkel het bewijs 'Voor ontvangst' niet rechtsgeldig is, aangezien de beroepsbrief niet

’aangetekend’ werd verstuurd; dat de particulier niet de bij de wet vastgestelde procedure heeft gevolgd, zodat bij de bestendige deputatie geen rechtsgeldig beroep werd ingesteld; dat derhalve een substantiële vormvereiste niet is nageleefd en het beroep bij de bestendige deputatie als niet-ontvankelijk diende te worden beschouwd; dat, teneinde de beslissing van de bestendige deputatie te vernietigen, het beroep van de gemachtigde ambtenaar dient ingewilligd te worden";

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de tweede door artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoekers onder meer betogen :

"Bij gebreke van schorsing blijft de rechtsonzekerheid bestaan, (zowel) m.b.t. de procedure (toepassing van art. 55, § 1, derde lid Stedenbouwwet), (als) m.b.t. de eerder ten gronde te berde gebrachte argumenten om de aanvraag tot bouwvergunning af te wijzen.

Dat betekent dan dat de bouwplannen van verzoekers op ernstige wijze vertraagd worden en meer fundamenteel dat hun eigendomsrecht zwaarder wordt aangetast dan bedoeld door de wetgeving en reglementering m.b.t. stedenbouw en ruimtelijke ordening.

Verzoekers hebben er immers eerst alles voor over gehad om de eigendom te verwerven van de percelen grond gelegen te Korbeek-Lo, Tiensesteenweg, kadaster sectie B, nr. 139/B/3 en nr. 140/K en hebben daarenboven zelf zorgvuldig gehandeld door een zo weinig mogelijke storende inplanting van het ontworpen gebouw te voorzien en zich bij de overheid te informeren naar de procedure voor het aantekenen van beroep tegen de weigering van de vergunning door het College van Burgemeester en Schepenen.

Verzoekers voelen zich dan ook terecht dubbel gesanctioneerd, indien de schorsing niet zou bevolen worden : als slachtoffer van een betwistbare inter-

pretatie van de procedurevoorschriften en voorwerp van een uiterst subjectieve appreciatie van de zg. 'goede ruimtelijke ordening'.

Het wordt verzoekers op alle mogelijke en onmogelijke manieren belet de normale stedenbouwkundige bestemming van hun eigendom te realiseren, zonder dat hen iets kan verweten worden.

De onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing brengt dan ook onmiskenbaar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel teweeg voor verzoekers, zodat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging gegrond is, zeker nu de onwettelijkheid van de bestreden beslissing manifest is";

Overwegende dat artikel 8, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de feiten bevat die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser(s) een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat bijgevolg de verzoekers zich niet mogen beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar concrete gegevens moeten aanbrengen die er op wijzen dat zij een persoonlijk, moeilijk te herstellen nadeel ondergaan; dat verzoekers gegevens dienen aan te voeren, die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaan, of kunnen ondergaan, wat inhoudt dat zij aanduidingen moeten verschaffen omtrent de "aard" en de "omvang" van het te verwachten nadeel en die anderzijds wijzen op het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel; dat verzoekers in voorliggend geval enkel in abstracto argumenteren waarom de schorsing van de bestreden beslissing zou moeten worden bevolen en in algemene termen beweren, dat ze een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zullen lijden door de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit; dat zij nalaten concrete gegevens aan te brengen op basis waarvan zou kunnen worden uitgemaakt waarin nu precies het ernstig nadeel bestaat, dat hen door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt berokkend; dat waar zij voorhouden dat het door

hen geleden nadeel zou bestaan in de "ernstige vertraging van hun bouwplannen", en "in een zwaardere aantasting van hun eigendomsrecht, dan bedoeld door de wetgeving en reglementering met betrekking tot de stedenbouw en de ruimtelijke ordening", zij deze vage en algemene beweringen niet staven met concrete en overtuigende argumenten middels een gedocumenteerd dossier; dat de omstandigheid dat, - zoals betoogd door verzoekers-, ze zelf zorgvuldig zouden hebben gehandeld, "door een zo weinig mogelijk storende inplanting van het ontworpen gebouw te voorzien" en "ze zich bij de overheid hebben geïnformeerd betreffende de procedure voor het aantekenen van beroep tegen de weigering van de vergunning door het college van burgemeester en schepenen", geen afbreuk doet aan voormelde redengeving; dat tenslotte uit stuk nummer 27 van het dossier van de verwerende partij blijkt dat volgens landmeter-expert G. MICHIELS, die door verzoekers werd geraadpleegd, "bebouwing van uw eigendom aan de Tiensesteenweg zelf met een driegevelwoning natuurlijk in overweging kan worden genomen", dat dit er schijnt op te wijzen dat verzoekers zouden kunnen bouwen op het litigieuze perceel;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten voorgeschreven voorwaarde ; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drie juni 1900 achtennegentig, door :

de H. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. WIJNANTS, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. WIJNANTS **D. MOONS.**